

KINH ĐẠI PHƯƠNG ĐĂNG ĐẠI TẬP

QUYỂN 47

Phẩm 15: NGUYỆT TẠNG

PHẦN 2: Ma Vương Ba-tuần đi đến chỗ Phật

Bấy giờ, nơi cung điện của Ma vương, hết thấy mọi vật hiện có từ ngoài vào trong như vườn cây với đủ loại cành lá, hoa quả, cho đến áo mũ, các châu chuỗi ngọc trang nghiêm thấy đều biến thành hình bán nguyệt và hiện rõ, đồng thời phát ra ánh sáng lớn tỏa chiếu khắp cung của Ma vương, trong ngoài đều sáng tỏ, không sót một chỗ nào. Tất cả các thứ nhạc khí như đàn cầm, đàn sắt, đàn không, bầu, cùng với những vật quý trang nghiêm không phải là nhạc khí và hết thấy các vật dụng khác, tự nhiên diễn phát ra những câu kệ như sau:

*Đại Đạo sư thế gian khó sánh
 Ở trong muôn pháp luôn tự tại
 Nay trụ núi Khư-la-đế-ca
 Vì chúng nêu rõ biển pháp Phật.
 Giảng thuyết về nẻo pháp thanh tịnh
 Người nghe tất đạt Bồ-đề thắng
 Ba-tuần hung ác chẳng ai bằng
 Khiến cõi Ma vương thấy trống không.
 Người gốc từng tạo chút ít thiện
 Nay được phước báo tự tại ấy
 Người nay pháp đang dần sa sút
 Sao chẳng mau đến gặp Đạo Sư.
 Hết thấy chúng sinh nơi chốn ấy
 Từng tạo thiện tà ngàn ức lần
 Kho phước đại chúng đều tụ hội
 Nghe nhận pháp tối thượng dứt bệnh.
 Mỗi mỗi hướng Phật tâm ngưỡng kính
 Chiêm bái Đạo Sư cùng cúng dường
 Do tin kính tịnh diệt phiền não*

*Lại chẳng còn sinh nơi cõi Dục.
Đốc tin lễ bái Đạo Sư quý
Diệt phiền não buộc khổ ba cõi
Ức đời nhận phước báo thắng diệu
Chóng cùng ba cõi là bạn thân.
Lại nơi ba cõi làm Pháp Vương
Thuyết pháp chân thật độ chúng sinh
Hết thấy mọi pháp như bọt nước
Tướng hữu vi hiện giống như huyễn.
Phước báo vô thường thấy hết sạch
Nên mau xa rời ngã kiến, lỗi
Chóng phát tâm Bồ-đề vô thượng
Do định ấy nhận phước thắng diệu.*

Lúc này, Ma vương Ba-tuần cùng đám quyến thuộc trông thấy và nghe những sự việc như vậy nên hết sức kinh hoàng, hoảng sợ, từ nơi giường nằm rớt phịch xuống đất, hai tay bưng lấy hai tai và lẩm bẩm:

–Cứ xem Sa-môn tạo sự việc này tất đoạn hết thế lực của đám ma chúng ta, khiến cho các hình sắc thấy biến thành hình bán nguyệt cả. Lại còn làm phát ra vô số thứ âm thanh như vậy nữa. Sa-môn Cù-đàm đã hiện thần lực lớn nhằm tiêu diệt tận cùng cõi Dục này để làm của riêng cho mình. Ta nên mau giống trống tập hợp đám thuộc hạ để cùng đi tới chốn ấy!

Nói xong, ngay nơi cung mình liền gióng trống rầm rộ. Lúc Ma vương Ba-tuần thúc trống thì từ trong trống đó liền phát ra âm thanh với những câu kệ:

*Các pháp không tịch luôn hòa hợp
Xa lìa chốn dựa mọi sắc tượng
Nơi tạo vô dụng đối chúng sinh
Sự tướng trú hiện khác nào huyễn.
Nhân duyên hòa hợp nên thành chữ
Như viết hư không chữ chẳng trụ
Ấm giới tịch tĩnh là mọi sắc
Nghĩa vô thường hiện chẳng tự thật.
Thanh trần vào nơi cửa nhĩ căn
Nghĩa vô thường hiện chẳng ngừng nghỉ*

Thức ấy như huyền nếu phân biệt
 Hiện rõ vô ngã chẳng tự tại.
 Nhãn căn nhanh nhạy nên không tịch
 Tự tánh nghĩa tương ứng là khổ
 Tỷ căn hương trần cùng vị lười
 Thân căn cùng với hết thấy xúc.
 Tâm pháp đều cùng là vô thường
 Chúng sinh mê lầm nên chẳng tỏ
 Sáu cảnh như thế sinh mọi khổ
 Còn khiến hư hoại nẻo Niết-bàn.
 Do vậy phàm phu trôi năm cõi
 Chẳng thể lìa buộc, đạt giải thoát
 Nơi các cảnh giới trừ tham ái
 Ất mau chóng đến chốn thắng diệu.
 Tâm ấy tự tánh vốn thanh tịnh
 Xem xét thông tỏ đạo Bồ-đề
 Nếu cảnh giới mình được tự tại
 Thời nên thương xót đến muôn loài
 Nơi ấy sẽ đạt Thí, Giới, Nhẫn
 Công đức trí tuệ tự trang nghiêm
 Đạt được trí giác ngộ tối thượng
 Hóa độ vô lượng các chúng sinh.

Lúc những câu kệ trên được phát ra, hết thấy chúng nhân nơi cung
 điện của ma thấy đều kinh sợ chẳng an. Đám đàn ông, phụ nữ, trẻ con
 trai gái túa ra cùng nhau kêu gào, đi đến chỗ Ma vương đứng chen chúc
 nơi phía trước. Ma vương dùng kệ để nói với đám đông ấy:

Chúng bay thấy thấy cung ma này
 Vô số xấu ác tệ như vậy
 Các tiếng chẳng dứt, sinh khổ lớn
 Nhằm đoạt thế lực ma chúng ta.
 Sa-môn Cù-đàm tạo tiếng ấy
 Muốn diệt sức mạnh ma cõi này
 Khá mau đến thẳng chỗ Cù-đàm
 Cùng nhau tán thán và quy y.

Bấy giờ, có ma tử tên là Ương-cù-la-yết liền dùng kệ tụng thưa
 với cha:

*Con nay thắng xe, mặc giáp đồng
Cùng đám dũng sĩ giỏi chiến đấu
Cung, đao, mâu, giáo và xe đao
Mặt đao, mặt trống, nhiều mặt thú.
Quân ma, Dạ-xoa, Long, Tu-la
Cả đám quyến thuộc đây hư không
Mau tới chỗ Cù-đàm tâm ác
Diệt phá khiến chúng thành tro bụi.*

Ma vương liền dùng kệ đáp:

*Ta từ xưa nay nơi người ấy
Từng gây tạo vô số ác nạn
Người cũng từng thấy cội Bồ-đề
Cù-đàm thắng ta cùng quân đông.
Chúng ta như thế luôn não loạn
Cù-đàm luôn hơn hẳn chúng ta
Chẳng thấy Thiên, Long, A-tu-la
Làm động được chân lông bậc ấy.*

Lại có vị quan lớn của Ma vương tên là San-lô-già-na, liền đọc kệ:

*Chúng ta khá mau rời cõi Dục
Chỉ nên tự giữ cung điện mình
Cù-đàm xưa nay chưa tới đây
Nay đến, ta quyết sức chống cự.*

Lúc này Ma vương vô cùng ưu sầu nên im lặng không đáp. Lại có một quan lớn nữa tên là Khởi Bố Úy, liền đọc kệ:

*Chỉ có sức xảo khá phục oán
Nên đem lời nguy trá làm thân
Chúng ta cùng nhau tới chốn ấy
Lừa dối ngợi khen Sa-môn kia.*

Lại có một quan lớn tên là Tỳ-xiển-đà-hành, đọc:

*Xưa cung điện này thật sung mãn
Sa-môn xâm đoạt nay giảm ít
Những người quy ngưỡng Phật quá đông
Chúng ta cũng nên đến quy y.*

Ma vương nghe vị quan này nói như thế thì hết sức tức giận, giận

rồi thì im lặng. Lại có một quan lớn nữa tên là Lão Trí, liền đọc kệ:

*Cù-đàm sức khiến các cung điện
Phát vô số âm thanh lạ ấy
Chúng ta nếu chẳng mau đến đó
Sa-môn tất dốc đến nơi này.
Chốn này không người ngăn giữ nổi
Đem sức chận Tiên Cù-đàm kia
Chúng ta nên khá cùng tất cả
Chóng đến quy ngưỡng đại Sa-môn.*

Bấy giờ, trong các cung điện của Ma vương, đám người đông đảo ở đấy nào là đàn ông, phụ nữ, quyến thuộc lớn nhỏ thấy đều chen chúc, nối nhau thành đàn và cùng thưa:

–Tâu đại vương, đại vương nay nên dẫn đám quyến thuộc mau chóng đến chốn đó. Chúng tôi sẽ xin lo việc giữ gìn thành ấp, cung điện này.

Ma vương nghe tâu như vậy, liền nói:

–Đúng thế! Ta cùng Tha hóa Thiên vương và đám quân binh quyến thuộc lớn nhỏ đi đến chốn ấy. Lại cùng với Hóa lạc thiên, Đâu-suất-đà thiên, Tu-dạ-ma thiên, Thích Đề-hoàn Nhân và đám quân binh đông đảo thấy đi tới nơi đó. Lại thêm Tỳ-sa-môn Thiên vương và đám quân binh, Tỳ-lâu-lặc-xoa Thiên vương và quân binh là đám Cưu-bàn-trà, Đề-đầu-lại-trá Thiên vương và đám quân binh là Càn-thát-bà, Khẩn-na-la, Tỳ-lâu-bác-xoa Thiên vương cùng chúng rống tất cả đều đi tới chỗ Sa-môn Cù-đàm.

Ma vương nói xong thì có vị đại thần phụ tá Ma vương tên là Sangià-la-noa thưa:

–Tâu đại vương! Hiện nay nơi các cung điện hiện có của chư Thiên thấy đều vắng vẻ. Chư Thiên nơi cõi Dục cùng với các Thiên nữ và hết thấy đám quyến thuộc đều có mặt nơi chỗ đại Sa-môn Cù-đàm để được nghe giảng pháp. Như thế là các chúng Khẩn-na-la, Long, Quỷ, Dạ-xoa, Già-lâu-la, Cưu-bàn-trà... thấy đều ở nơi ấy cúng dường vô số cho Sa-môn Cù-đàm và nghe cùng thọ nhận pháp đó.

Lúc này, Ma vương tự quan sát xong, nhận thấy tất cả các cung điện nơi cõi Dục thấy đều vắng vẻ. Mọi chư Thiên, Nhân phi nhân hiện có trong cõi Dục đều tụ tập nơi chỗ Sa-môn Cù-đàm, ngồi yên để nghe pháp. Chỉ có chúng A-tu-la là chưa đi đến nơi ấy. Ma vương bèn nói:

–Ta nay sẽ cùng với chúng A-tu-la đi đến chỗ Sa-môn Cù-đàm,

khiến cho chúng hội ở đây thấy đều bị mê loạn không còn giữ được chánh tín. Chớ để cho Sa-môn Cù-đàm giảng dạy đại chúng về các pháp như huyễn, không đi không đến, chẳng hợp chẳng tan, chẳng sinh chẳng diệt, khiến cho cõi Dục giới của ta thấy đều trống vắng.

Lại nói tiếp:

–Ta nay sẽ cùng với chúng A-tu-la và đám quân binh mau chóng tới nơi ấy nhằm ngăn chặn các chúng sinh, không khiến họ mau vượt qua được biển khổ, đến bờ giải thoát, do diệu lực của Sa-môn Cù-đàm với pháp mau dứt trừ sinh tử, khiến cho cảnh giới của ta thế lực hoàn toàn giảm sút. Vậy ta nay phải gấp đến đó để ngăn giữ chúng nhân và phi nhân.

Bấy giờ, ma Ba-tuần liền dùng cảnh giới thần thông của ma, niệm bốn vị A-tu-la vương cùng đám quân binh và quyến thuộc gấp rút tụ tập tại đỉnh núi Tu-di, sau đó cùng xuống núi, tới chỗ Sa-môn Cù-đàm giả trá bày lời tốt đẹp khiêm tốn tán thán, tạo ra việc quy y, mong nhận biết nhân duyên, sẽ dùng các phương tiện khiến chư vị trong đại chúng thấy sinh sợ hãi, dứt bỏ chánh tín, lại chẳng khiến cho chúng hội nơi Sa-môn Cù-đàm sinh lòng tôn kính ông ta, do đây sẽ làm cho Sa-môn đó chán ghét cõi đời, mau nhập Niết-bàn. Như thế là Ma vương hoàn toàn hy vọng vào chúng A-tu-la, nhưng chúng A-tu-la -do thần lực của Phật hỗ trợ nên chẳng hề hay biết gì về sự trong mong của Ma vương, khiến ma Ba-tuần tức thì dấy ý căm ghét đối với Phật và hết thấy chúng A-tu-la, bèn nói:

–Xem Sa-môn Cù-đàm chỉ là một người nơi cảnh giới của ta đã được giải thoát, chẳng thể nào quay trở lại được. Ta ở nơi Dục giới thế là được tự tại. Cái đám phàm phu hạ tiện súc sinh A-tu-la kia đã không nghe lời ta chỉ giáo, ta sẽ quyết làm cho chúng suy giảm, lo buồn nhiều, khiến chúng mau rời bỏ chốn cung điện đang cai quản. Sau đó ta sẽ dùng lực thần thông dẫn đám quyến thuộc đi đến để gặp Sa-môn Cù-đàm. Lại cũng cùng với các đại thần, dũng tướng, hai bên có quân binh, đàn ông, phụ nữ chen chúc vây quanh ta, dùng năm âm thuộc loại bậc nhất để hòa tấu âm nhạc, ca múa vui thích. Tất cả y phục, vật dụng trang nghiêm, các vật báu, hoa hương, cờ phướn, lọng báu với những âm thanh hòa hợp, khiến mau chóng thực hiện đầy đủ, đàn hoàng để đi đến gặp Sa-môn Cù-đàm. Ta nay cũng dẫn theo phu nhân, thể nữ cùng dùng đông đảo chúng nam nữ vây quanh, dùng cảnh giới thần thông tối thắng của ma để vui thích với năm âm hòa

hợp đi đến gặp Sa-môn Cù-đàm. Vì sao? Vì chỉ trừ Sa-môn Cù-đàm, còn lại các chúng Thiên, Long, Càn-thát-bà, người cùng A-tu-la... nói chung là mọi chúng ở thế gian, ta thấy khiến bị mê hoặc cả. Sẽ dùng lưới tham dục hết sức bền chắc mà phủ trùm lên, thì ở nơi biển lớn sinh tử khó vượt qua mau được. Vì vậy, ta đi đến chốn ấy, chỉ giữ lại số khác để bảo vệ cung điện này.

Bấy giờ, ma Ba-tuần dẫn theo chín trăm sáu mươi vạn vô số quyến thuộc, cả nam nhân, phụ nữ, trẻ con gái trai, đại thần hai bên, vận dụng cảnh giới thần thông của ma trợ lực, dùng năm âm bậc nhất để hòa tấu nhạc, ca múa vui thích. Tất cả mọi cái hiện có nhằm làm cho mọi người thêm ham thích, sinh tâm tham đắm ấy thấy được chuẩn bị đầy đủ. Lúc này, ma Ba-tuần đi tới nơi các cung gọi lớn:

–Thầy đều xuất phát đi đến chỗ Sa-môn Cù-đàm!

Bản thân Ma vương lại chấp tay nói kệ:

Chỉ Phật trừ sạch mọi phiền não

Chỉ Phật hóa độ mọi thế gian

Chỉ Phật thấp sáng đèn chánh pháp

Ta quy y Bạc Tối Tôn ba cõi.

Khi ấy, Ma vương đã tạo xong sức mạnh nơi cảnh giới thần thông của ma, rồi từ cung điện ấy ra đi, dùng tay tung rải hoa. Chỗ hoa được tung rải đó nơi bốn cõi thiên hạ thấy đều tạo thành lọng hoa lớn trụ ở không trung. Nơi tất cả mọi xứ đều mưa vô số vật báu, vô số hoa kết như mây từ từ rơi xuống thấp. Chính vào lúc ấy, Đức Thế Tôn đang thuyết giảng về chân đế Đệ nhất nghĩa của sự an trụ nơi A-lan-nhã. Đức Phật nói với đại chúng:

–Tất cả chư vị phải nên giữ gìn, thu phục các căn, dốc tâm chuyên niệm, chớ khiến tâm giống ruồi, thất tán.

Còn ma Ba-tuần thì cùng với đám tay chân ca múa vui đùa, năm âm tấu nhạc hòa hợp với lời ca, tiếp tục dẫn đám phụ nữ, quyến thuộc lớn bé chen chúc vây quanh đi tới. Lúc này, Ma vương cùng đám quyến thuộc đã đi đến núi Khư-la-đế, là chốn nương trú của chư Tiên tịch mặc. Đến chỗ Phật rồi, tức thì trong hư không, bên trên chỗ Phật ngự, liền hóa ra chiếc lọng làm bằng bảy thứ châu báu, rộng lớn đến bảy do-tuần, che trên đỉnh đầu Phật. Lại dùng thứ châu báu vô giá tạo thành râu chuỗi, đặt một cách trang nghiêm bên trên Đức Phật. Rồi đem vô số các vật báu, hoa hương, các thứ hương xoa, hương bột, vòng hoa quý, cờ phướn, lọng báu, sợi tơ vàng, châu ngọc, cùng năm âm tấu ca nhạc

LINH SON PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

để cúng dường Đức Thế Tôn. Ma vương Ba-tuần trông thấy cảnh tượng ấy liền đi nhiễu quanh chỗ Phật theo hướng phải ba vòng và đọc kệ:

*Ta nay quy y Phật Thế Tôn
Từ nay trọn không dấy tâm ác
Cù-đàm tâm định, dung thứ ta
Ta sẽ giữ gìn chánh pháp Phật.
Nơi đời không ai như Thế Tôn
Thương xót chúng sinh đem lợi ích
Tự đạt giải thoát rời độ người
Vậy ta quy y Bạc Tối Thắng.
Chỉ Phật Từ bi hết thấy chúng
Đã vượt núi sinh tử phiền não
Luôn ban vui độ mọi chúng sinh
Nên dốc quy y nơi Thế Tôn.
Thấu rõ hữu vi cùng vô vi
Lìa hai, như sen không vướng bùn
Chứa đức, phạm hạnh, chỗ thân nương
Vì vậy ta nay quy y Phật.
Đời không, định tịch, pháp dứt bệnh
Thanh tịnh luôn thắng dứt phiền não
Chỉ có chánh pháp cùng Niết-bàn
Vì vậy quy y pháp Vô thượng.
Nơi đời không gì như chúng Tăng
Hòa hợp giải thoát, tám trượng phu
Nên lìa hết thấy phiền não buộc
Vì vậy quy y Đại đức Tăng.
Sống nhàn, tịch tĩnh, ngày một bữa
Đệ nhất nghĩa, tâm luôn tưởng hợp
Từ bi thương nghĩ đến muôn loài
Ta cũng quy y nơi bậc ấy.
Nơi dòng Tam bảo làm rạng tỏ
Giữ nuôi Phật, Thanh văn hiện có
Ta khuyên hết thấy mọi chúng sinh
Y phục, thức ăn dốc cúng dường.*

Lúc này, trong chúng hội, đông đảo chư vị từ nơi xa đến, hoặc chư

www.daitangkinh.org

Thiên, hoặc Người, Càn-thát-bà... đều cùng cất tiếng khen ngợi:

–Lành thay, lành thay!

Bấy giờ, Đức Thế Tôn dùng kệ nói với Tôn giả Tuệ mạng Kiều-trần-như:

*Ta đã nói với chúng Thanh văn
Mọi nẻo thích hợp cầu giải thoát
Thường vui chốn nương bốn Thánh chủng
Nhờ đầy đạt đủ đạo Bồ-đề.
Như cây trái quăng mau tự tại.
Tre, lau kết trái cũng như thế
Con la mang thai tự mất thân
Không trí cầu lợi nào khác gì.
Cũng như hạ bức, mưa càng dữ
Hủy hoại hết thấy bao hoa màu
Kẻ tham cầu lợi dưỡng như thế
Tất sẽ chóng mất nẻo Bồ-đề.
Lại như các cây hoa đua nở
Mà lại bị lửa dữ thiêu đốt
Kẻ tham cầu lợi dưỡng như thế
Cũng sẽ thoái mất nẻo Bồ-đề.
Như có Tỳ-kheo được cúng dường
Thích cầu lợi dưỡng càng tham vướng
Nơi đời có kẻ xấu như vậy
Nên khiến chẳng đạt đạo giải thoát.
Như thế, kẻ tham cầu lợi dưỡng
Đã được đạo rồi cũng lại mất.*

Lúc này, Ma vương nghe xong kệ trên, liền tự nghĩ: “Sa-môn Cù-đàm quả đã biết ta hư dối, nguy tạo việc quy y”. Nghĩ ngợi như thế nên Ma vương cảm thấy hổ thẹn, im lặng, thoái lui, ngồi yên qua một bên, chăm chú nghe pháp. Đám ma nữ với hình dáng, dung mạo, nhan sắc được tô điểm trước đó, bây giờ thấy đều khô héo, tiêu tụy, trở thành xấu xí, lưng gù, chân thọt, thô lậu tệ hại. Còn hết thấy đám đàn ông ấy thì đều không thể ca múa, vui thích như trước nữa, năm thứ âm tấu nhạc cũng lại bị tắc nghẽn chẳng còn phát ra tiếng, nên chúng bỏ mặc đấy, đến ngồi qua một bên, im lặng nghe pháp.

M